

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Naděždy Treschlové a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **LONDA spol. s r.o.**, Praha 1, Křemencova 4, IČ: 49241931, zastoupen JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem v Praze 1, U Prašné brány 3, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Škrétova 44/6, zastoupena JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem ve Zlíně, Rašínova 522, za účasti zúčastněných osob: **1. Route Rádio s.r.o.**, Stavební 992/1, Ostrava-Poruba, IČ: 27852474, zastoupena JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem v Praze 2, Sokolská 60, **2. NONSTOP s.r.o.**, Brno, M. Hübnerová 12, IČ: 49447530, **3. Rádio Pálava s.r.o.**, Hodonín, Brněnská 3163/38, IČ: 26230780, **4. HELLAX spol. s r.o.**, Opava, Dolní náměstí 18, IČ: 43964753, zastoupena JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou se sídlem v Praze 2, Nad Petruskou 1, **5. První rozhlasová s.r.o.**, Praha 2, Koperníkova 7/794, IČ: 25643908, zastoupena JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou se sídlem v Praze 2, Nad Petruskou 1, **6. Rádio Student s.r.o.**, Brno, Gorkého 970/45, IČ: 26241790, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17.4.2012 sp.zn.: 2011/394/CUN, č.j.: CUN/2840/2012,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 17.4.2012 sp.zn.: 2011/394/CUN, č.j.: CUN/2840/2012, kterým Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) rozhodla výrokem I. rozhodnutí, že uděluje společnosti Route Radio s.r.o. licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Dálnice prostřednictvím pozemních vysílačů s využitím vyjmenovaného souboru technických parametrů na dobu 8 let od právní moci tohoto rozhodnutí. Ve výroku I.

rozhodnutí je dále rozhodováno o časovém rozsahu vysílání, o územním rozsahu vysílání a o základní programové specifikaci a dalších programových podmínkách.

Žalobce v žalobě uvedl, že byl účastníkem licenčního řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí. Vypsání licenčního řízení způsobem, jak to učinila žalovaná, považuje za nezákonné. Vysílací zákon sice nezná pojem kmitočtová síť ani nestanoví, že území pokryté technickými prostředky musí být souvislé, ale postulát celistvosti lze dovodit ze základních pojmů vymezených v § 2 odst. 1 písm. e), f) vysílacího zákona. Žalovaná vytvořila kmitočtovou síť uměle, a to většinou z kmitočtů, které v minulosti buď přidělila bez licenčního řízení vítěznému uchazeči (Černice, Troubsko) nebo o těchto kmitočtech takové řízení vedla, než vzal úspěšný žadatel svou žádost zpět (Horní Heršpice). Způsob vypsání licenčního řízení zakládá podezření, že žalovaná je ušila na míru pozdějšímu úspěšnému uchazeči a že tohoto takto úmyslně zvýhodnila.

Žalobce dále namítl, že rozhodnutí obsahuje odůvodnění, které je sice podrobné, avšak hodnocení míry naplnění kritérií významných pro rozhodnutí žalované o udělení licence u jednotlivých uchazečů je ne vždy srozumitelné a v mnoha ohledech je skutkově chybné a vnitřně rozporné. Žalovaná kombinuje hodnocení prostřednictvím bodovaných i nebodovaných položek, přičemž při vzájemném porovnávání výsledků není zřejmé, zda a jak se nebodované položky projeví v konečném hodnocení žalobkyně. Konkrétně devět bodovaných položek není v hodnocení žádosti žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, takže nelze přezkoumat závěr žalované, že úspěšný uchazeč v součtu nejlépe vyhověl stanoveným kritériím. Žalovaná hodnotila skutečnosti týkající se licenční žádosti žalobce způsobem, který je popsán vnitřně rozporným způsobem, takže je činí nesrozumitelným, případně jde o hodnocení chybné, které je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem.

K hodnocení ekonomické připravenosti k vysílání žalobce namítl, že není zřejmé, na základě čeho žalovaná učinila závěr, že úspěšný uchazeč je připraven financovat vysílání z vlastních zdrojů. Žalobce poukázal na to, že úspěšný žadatel založil do sbírky listin obchodního rejstříku jedinou a dosud poslední účetní závěrku za rok 2009, ve které výslovně uvádí, že společnost nevyvíjela v roce 2009 žádnou činnost. Výsledek hospodaření společnosti byl záporný. I v předcházejícím období měl úspěšný žadatel záporný hospodářský výsledek. Tendence hospodaření je tedy jednoznačně sestupná. Z uvedeného je zřejmé, že vítězný uchazeč není ekonomicky připraven k zajištění vysílání, resp. je připraven hůře než žalobce, a plné bodové hodnocení tohoto kritéria obdržel v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Nesprávný je rovněž závěr žalované o čtyřleté zkušenosti úspěšného uchazeče s rozhlasovým vysíláním, když podle vlastního prohlášení v roce 2009 tento subjekt žádnou činnost nevyvíjel. Ačkoliv žalobce svou ekonomickou připravenost doložil daleko průkazněji, bylo hodnocení obou účastníků stejné.

K otázce transparentnosti vlastnických vztahů žalobce namítl, že struktura společníků úspěšného uchazeče, který je společností s ručením omezeným, může být obcházením § 105 odst. 2 obchodního zákoníku, neboť ve skutečnosti se jedná o jednu a tutéž fyzickou osobu. Žalovaná to naopak považuje za klad. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalované, že komplikovaná vlastnická struktura většinového společníka žalobce nedává do budoucna předpoklady pro obecnou známost a snadně stálou zjiitelnost koncových vlastníků. Specifikum zahraniční právní úpravy nelze přičítat uchazeči k tíži. To by bylo v rozporu se zásadou stejného zacházení s tuzemskými i zahraničními subjekty zakotvenou v základních smlouvách Evropské unie, jimiž je Česká republika vázána.

K hodnocení přínosu programu pro rozmanitost vysílání žalobce namítl, že žalovaná neuvedla, v kolika a ve kterých cizích jazycích má být dopravní zpravodajství vysíláno. Navržený podíl mluveného slova dosahuje 7 % v tzv. prime time u vysílače Černice, u zbývajících není specifikován vůbec a ani mimo hlavní vysílací čas není limit mluveného slova v licenčních podmínkách stanoven. Do 7 % vysílacího času vyhrazeného mluvenému slovu v každé vysílací hodině se nemohou specializované pořady vejít. Provozovatel není schopen plnit závazné licenční podmínky. Oproti tomu podíl mluveného slova u projektu předloženého žalobcem představuje 15 % podílu mluveného slova, tedy dvakrát více než u úspěšného uchazeče. Závěr žalované o unikátnosti mluveného slova u úspěšného uchazeče je v rozporu s obsahem spisů a nemá v nich oporu. Žalobce rovněž nesouhlasil se závěrem žalované, že na pokrytých územích dosud nevysílá program, kde by hlavním programovým prvkem bylo pokročilé dopravní zpravodajství doplněné o specializovaný servis a pořady pro motoristy. Takový program vysílá celoplošná stanice s názvem Rádio Impuls. Dopravní zpravodajství se objevuje dle potřeby, nejméně však několikrát za hodinu, a tato stanice vysílá rovněž vlastní autorský pořad s názvem Auto Impuls. Názor žalované o nedostatku lokalizace dopravního zpravodajství žalobce považuje za sporný. U úspěšného uchazeče žalovaná tuto okolnost (přínos dopravních informací z pražské dopravy pro další 3 technické prostředky) nezkoumala. Z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, jakými technickými a zejména programovými prostředky dosáhne požadované lokalizace dopravního zpravodajství, tedy vysílání místně i časově aktuálních informací.

Ohledně přínosu pro rozvoj původní tvorby žalobce namítl, že přebíraný program RockZone 105,9 je obohacen o prvky zaměřené speciálně na nově pokrývaná území. Úspěšný uchazeč nepředložil zcela nový projekt, ale jeho licence by znamenala, stejně jako u žalobce, rozšíření stávajícího vysílání na kmitočty, které byly předmětem napadeného rozhodnutí. V tomto kritériu tedy nebylo rozdílu mezi úspěšným uchazečem a žalobcem.

K otázce podpory menšin žalobce uvedl, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze vyčíst, proč ve vztahu k danému kritériu žalovaná nepřistoupila k bodovému hodnocení. Není zřejmé ani to, v jakém vzájemném vztahu pro konečné rozhodnutí žalované jsou hodnocení provedená slovně a hodnocení provedená bodově. Tato část hodnocení, resp. její dopady na úvahu žalované o výběru vítězného uchazeče, není přezkoumatelná. Při výkladu pojmu „menšina“ se dle žalobce žalovaná dopustila nepřipustného restriktivního výkladu v nedůvodný prospěch úspěšného uchazeče. Menšina nemůže být definována pouze na základě jazyka či příslušnosti k etniku, jak to učinila žalovaná. Menšina může být vymezena i sociálními kritérii. Žalobce zpochybňuje závěr žalované, že řidiči cizinci tvoří menšinu ve smyslu tohoto zákona. Oproti tomu mládež ohrožená drogami bezesporu sociálně stratifikovanou menšinu tvoří. Tato menšina nepochybně kulturní a společenský život vede a je vysoce žádoucí na ni působit. Žalobce má za to, že mu nelze přičítat k tíži zaměření na neobvyklé vnímání menšiny. Nesouhlasí ani se závěrem, že se popisovaná aktivita vztahuje pouze k hlavnímu městu, problematika drogově závislých je obdobná na celém území republiky. Území pokryté kmitočtovou sítí se nachází v bezprostřední blízkosti velkoměst (Praha, Brno, Plzeň) s obdobnou sociální strukturou. Nelze proto přijmout odůvodnění, že podpora menšiny deklarovaná žalobcem není cílená.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že zákon nezakazuje, aby předmětem licenčního řízení bylo učiněno více kmitočtů. Stejně tak ze zákona nevyplývá, že by území pokryté takovými kmitočty muselo být celistvé. V daném případě byla udělena licence pro regionální vysílání. Žalobce neuvádí, z čeho konkrétně v § 2 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. dovozuje postulát celistvosti. V tomto ustanovení se hovoří pouze o vymezeném územním rozsahu, není však určováno, kde se má pokryté území nacházet. Spekulace žalobce ohledně údajného ušití na míru licenčního řízení jsou nepodložené.

Při vydávání rozhodnutí se žalovaná řídila zákonem a závaznými právními názory soudů. Vyšla ze skutkového stavu tak, jak byl zjištěn a jak vyplývá ze správního spisu. Výroky napadeného rozhodnutí byly řádně odůvodněny. Žalovaná vyhodnotila všechna dílčí kritéria, hodnocení základních dílčích kritérií vždy slovně popsala v odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedla srovnání míry jejich naplnění u aktuálně hodnoceného žadatele a vítězného žadatele. Takto postupovala vždy u kritérií, kde shledala rozdíl v míře naplnění mezi vítězným a hodnoceným žadatelem. Tam, kde rozdíl shledán nebyl, by podrobné uvádění bodového hodnocení bylo samoúčelné a nadbytečné. U ostatních dílčích kritérií pak byla vždy zmíněna a slovně hodnocena ta kritéria, která s ohledem na obsah konkrétní žádosti o licenci byla relevantní pro hodnocení dané žádosti. U ostatních dílčích kritérií, byla zmíněna ta, která s ohledem na obsah konkrétní žádosti o licenci byla relevantní pro hodnocení dané žádosti. V napadeném rozhodnutí jsou uvedeny konkrétní důvody, pro něž žádost jednoho uchazeče naplnila zákonná kritéria ve větší míře nebo lépe než žádost uchazeče jiného.

U úspěšného žadatele i u žalobce byla shledána stejná míra naplnění kritéria podle § 17 odst. písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. Při vyhodnocování ekonomické připravenosti žalovaná zohledňuje nejen hospodářské výsledky z jednotlivých let, ale i skutečnou dosavadní schopnost žadatele financovat vysílání a doklady o dodatečných možnostech financování. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nehoří pouze o vlastních zdrojích, ale i dodatečných možnostech financování. K tomuto hodnocení měla žalovaná dostatek podkladů doložených vítězným žadatelem zmíněných v napadeném rozhodnutí. Nejedná se pouze o vlastní zdroje, ale i o dodatečné možnosti financování. Výsledky hospodaření za jednotlivá léta nedokazují, že by žadatel nemohl být ekonomicky připraven k zahájení vysílání, neboť nevypovídají nic o tom, zda skutečně má prostředky na zahájení vysílání či je schopen obstarat si je jinde, jak v řízení úspěšný žadatel doložil. Délka zkušenosti vítězného žadatele s provozováním rozhlasového vysílání byla hodnocena s ohledem na dobu, kdy mu byla udělena první licence k vysílání (rok 2008).

Žalované dle jejího vyjádření nepřísluší posuzovat, jaký je vztah vlastnické struktury žadatelů ke konkrétním ustanovením obchodního zákoníku. Vlastnickou strukturu účastníků licenčního řízení hodnotí z hlediska zákona č. 231/2001 Sb. Vlastnická struktura vítězného uchazeče je jednoznačně transparentní. Žalobci nejsou přičítána k tíži specifika zahraniční právní úpravy, nýbrž složitost jeho vlastnické struktury. Nelze hovořit o nerovném zacházení s českými a zahraničními subjekty, neboť žalobce je českým subjektem jako ostatní účastníci řízení. Žalovaná při vyhodnocování tohoto zákonného kritéria vycházela i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 8/2011-145, v němž byl vyjádřen právní názor, že Rada má při hodnocení kritéria transparentnosti vlastnických vztahů žadatele o licenci vždy dbát na otevřenost, obecnou známost a zejména faktickou zjistitelnost osob vykonávajících vliv na vysílající subjekt. Složitost vlastnické struktury a její soustředění mimo Českou republiku snižuje podle žalované otevřenost, obecnou známost a faktickou zjistitelnost osob vykonávajících vliv na žalobce.

Pokud se jedná o cizojazyčné verze dopravního zpravodajství úspěšného žadatele, počet jazykových verzí je uveden na straně 10 napadeného rozhodnutí. Údaj o podílu mluveného slova je údajem minimálním. Rozhodujícím pro hodnocení vítězného žadatele nebyl podíl mluveného slova, ale jeho specifický obsah.

U navrhované programové skladby musí žalovaná vycházet z předloženého projektu a z obsahu žádosti o licenci. V licenčním řízení nelze předjímat, že navrhované licenční podmínky nebudou plněny. Závěr o unikátnosti mluveného slova v projektu vítězného žadatele je založen na komplexnosti jeho pojetí a zaměření na motoristy, když jeho součástí není jen dopravní zpravodajství, ale i další specializované pořady pro motoristy a pořady o bezpečnosti silničního provozu. Dopravní zpravodajství samotné se vyskytuje téměř na každé rozhlasové stanici, ale zaměření mluveného slova na motoristy též v ostatních programových prvcích je ojedinělé a originální.

Žalobce se přihlásil do licenčního řízení s projektem rádia RockZone 105,9, nikoli s projektem Rádía Impuls. V žádosti deklaroval záměr poskytovat informace z pražské dopravy, zatímco vítězný žadatel popsal, jak bude získávat místní informace a tyto zařazovat do svého vysílání. Vítězný žadatel tedy nabídne informace ze všech pokrytých lokalit. To je jeden z důvodů rozdílné míry naplnění daného kritéria.

I ve vztahu ke kritériu přínosu pro rozvoj původní tvorby žalovaná zdůraznila, že není hodnocen primárně podíl mluveného slova, nýbrž jeho obsah. U žalobce bylo konstatováno, že se mluvené slovo omezuje na přebírané zpravodajství a informace. Jde o přebírání z jiného programu stejného provozovatele (Rádío Impuls), zatímco program vítězného žadatele vzniká jako celek originálně. V tom je rozdíl mezi projekty žalobce a vítězného uchazeče. Žalobce nespecifikuje prvky zaměřené na nově pokrytá území, jimiž má být program obohacen.

Bodové hodnocení v příslušných základních dílčích kritériích je založeno ve spise. Slovní hodnocení v napadeném rozhodnutí, které je pro jeho odůvodnění podstatné, s tímto bodovým hodnocením koresponduje. není tedy zřejmé, proč se žalobce domnívá, že tato část odůvodnění není přezkoumatelná. Napadené rozhodnutí není založeno na nepřipustně restriktivním výkladu kritéria podpory menšin, pouze uvádí, že mládež ohrožená drogovou problematikou není primárně vnímána jako menšina v obvyklém významu tohoto slova. Je však třeba dle žalované zdůraznit, že toto zákonné kritérium je zaměřeno na přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury menšin. U žalobce toto kritérium hodnotila jako částečně splněné, neboť v rámci žalobcem popsaného záměru lze zákonem předpokládaného cíle do jisté míry dosáhnout. Úvaha žalované je řádně odůvodněna. Žalobce v žádosti o licenci nedoložil budoucí provozování daných aktivit jinde než v Praze, pouze v Praze byla doložena spolupráce s pražským subjektem. Deklarované formy podpory jsou svázány právě s tímto pražským subjektem. Cizinci jsou nepochybně menšinou jazykovou, tedy jedním z obvykle rozlišovaných druhů menšin, a možnost poslouchat rozhlasové vysílání v jejich jazyce či v jazyce, kterému rozumí, nepochybně přispívá k uspokojování jejich kulturních potřeb.

Při ústním jednání setrvali účastníci na svých stanoviscích, zopakovali důvody uvedené v žalobě a ve vyjádření k žalobě. Zástupce žalobce shodně se žalobou navrhl, aby soud zrušil výrok I. napadeného rozhodnutí a zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby. Zástupce zúčastněné osoby Route Rádío s.r.o. se ztotožnil s názorem žalovaného správního orgánu, zástupce zúčastněných osob HELLAX spol. s r.o. a První rozhlasová s.r.o. uvedl, že se ztotožňuje s důvody uvedenými v žalobě.

Na návrh zástupce žalobce bylo dokazování doplněno výkazem zisku a ztráty společnosti Route Radio s.r.o. za rok 2009 a rozvahou za stejné období, vypracovanými dne 29.3.2010, ze kterých vyplývá, že v roce 2009 byl výsledek hospodaření uvedené společnosti záporný. V příloze k účetní závěrce je pak uvedeno, že společnost do okamžiku sestavení účetní závěrky nezačala vyvíjet svoji činnost.

Návrhu zástupce žalobce na doplnění dokazování záznamem monitoringu vysílání však vyhověno nebylo. Soud toto rozhodnutí odůvodnil tím, že předmětem tohoto řízení není obsah současného vysílání, zákonnost napadeného rozhodnutí je soudem posuzována k okamžiku jeho vydání.

Z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že Rada hlásila licenční řízení o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů dle souboru technických parametrů, které tvoří v rozhodnutí vyjmenovaná kmitočtová síť. Veřejné slyšení se konalo 18.října 2011 a poté následovalo vydání napadeného rozhodnutí. V jeho odůvodnění Rada uvedla, že podané žádosti hodnotila podle pravidel uvedených v zákoně č. 231/2001 Sb., zejména podle skutečností uvedených v § 17 odst. 1 tohoto zákona, a dále podle pravidel a kritérií obsažených v Manuálu postupu rozhodování Rady o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona č. 231/2001 Sb., který Rada přijala jako svůj vnitřní předpis. Rada zdůraznila, že není oprávněna stanovit nad rámec zákona další kritéria, což však nevylučuje stanovit dílčí kritéria v rámci kritérií určených zákonem. V další části odůvodnění rozhodnutí pak Rada vyjmenovala základní dílčí kritéria a další dílčí kritéria jako hlediska při hodnocení žádostí. Tato základní dílčí kritéria jsou v souladu s pravidly uvedenými v Manuálu hodnocena určitým počtem bodů. U dalších dílčích kritérií bodové hodnocení obsaženo není. Dále Rada popsala v odůvodnění napadeného rozhodnutí postup vyhodnocení jednotlivých žádostí. Komplexní zhodnocení jednotlivých žádostí představovalo hlavní podklad pro rozhodování Rady o vlastním udělení licence. Podklady představovaly obsah a přílohy samotných žádostí, protokol z veřejného slyšení, podání účastníků, rozbor programové skladby vysílání rozhlasových stanic zachytitelných na 4 jednotlivých územích, pro něž má být licence k vysílání udělena, a skutečnost známé Radě a jejím členům z jejich úřední činnosti. V další části odůvodnění rozhodnutí se pak Rada zabývala konkrétně plněním a hodnocením jednotlivých kritérií ve vztahu k jednotlivým účastníkům řízení. Obsah této části odůvodnění bude soudem rozebrán v další části tohoto rozsudku při vypořádání se s jednotlivými námitkami žalobce. Obsah správního spisu tvoří i hodnocení žádostí přidělením bodů za hodnocení jednotlivých kritérií stanovených v § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. Přílohu rozhodnutí rovněž tvoří rozbor programů zachytitelných na daných územích.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobce namítl, že žalovaná se prostřednictvím licenčního řízení snaží vytvořit kmitočtovou síť uměle a nesourodě a že licenční řízení bylo vypsáno tak, aby vyhovovalo pozdějšímu úspěšnému uchazeči, když tomuto již některé dokonce v dřívější době přiděleny byly mimo licenční řízení. K tomuto názoru soud nepovažuje za možné se konkrétně vyjádřit, neboť se jedná o nedoložené tvrzení žalobce. V obecné rovině lze konstatovat, že předmětné

licenční řízení proběhlo způsobem stanoveným zákonem, žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabývala skutečnostmi rozhodnými pro udělení licence v potřebném a dostatečném rozsahu. Z obsahu správního spisu není zvýhodnění vítězného uchazeče zřejmé. Za takové situace se shora uvedená námitka jeví jako nedůvodná.

Žaloba odkazuje na ustanovení § 2 odst. 1 písm. e), f) zákona č. 231/2001 Sb. s tím, že z nich lze dovést požadavek celistvosti území pokrytého technickými prostředky. V uvedených ustanoveních jsou obsaženy definice regionálního a místního vysílání, ze kterých vyplývá, že druh vysílání je závislý na počtu obyvatel České republiky, který může ve vymezeném územním rozsahu vysílání přijímat. Z těchto ustanovení dle názoru soudu požadavek na celistvost pokrytí dovést nelze, neboť druhy vysílání zákon stanoví v souvislostech s počtem obyvatel, který může ve vymezeném územním rozsahu vysílání přijímat, nikoliv v souvislosti s rozsahem území.

Podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal.

K hodnocení ekonomické připravenosti žadatelů k zajištění vysílání Rada stanovila základní dílčí kritéria s rozmezím 0 až 1 bod, a to finanční spolehlivost žadatele, finanční spolehlivost vlastníků žadatele a způsob financování vysílání. Jako další dílčí kritéria pak stanovila strukturu a množství prostředků vyčleněných na investici do vysílání, stadium existence žadatele a schopnost žadatele zahájit vysílání ve stanoveném (zákoněm) termínu. tato další dílčí kritéria pak již bodové hodnocení nemají.

Žalobce v žalobě namítl, že žalovaná v případě úspěšného uchazeče zjistila neúplně a nesprávně skutkový stav. V této souvislosti poukázal na to, že podle účetní závěrky za rok 2009 společnost nevyvíjela žádnou činnost a výsledek jejího hospodaření byl záporný. Se ztrátou skončilo i hospodaření společnosti v roce 2008. Vítězný uchazeč tedy není dle žalobce ekonomicky připraven k zajištění vysílání a toto kritérium ve vztahu k němu nemělo být hodnoceno plným počtem bodů.

K ekonomické připravenosti úspěšného žadatele – společnosti Route Radio s.r.o. Rada uvedla, že žadatel je fungující společností provozující již rozhlasové vysílání z jiného kmitočtu. Společnost je připravená financovat vysílání z vlastních zdrojů a doložila bankovní reference o další možnosti financování. Finanční spolehlivost žadatele i vlastníků žadatele byla doložena bankovními referencemi a Radě není známo, že by vůči nim byla vedena řízení z důvodu neplnění finančních závazků. Věrohodnost uváděných skutečností Rada dovedla s ohledem na skutečné provozování rozhlasového vysílání v posledních 4 letech a na předložení bankovní reference.

V daném případě žalobce nesprávnost hodnocení finanční spolehlivosti společnosti Route Rádio s.r.o. dovozoval z toho, že podle výkazů zisku a ztrát za rok 2009 tato společnost skončila ve ztrátě a nezačala do okamžiku sestavení účetní závěrky vyvíjet svoji činnost. Ztrátou skončil i předcházející rok 2008. K tomu je třeba uvést, že tento zmiňovaný výkaz, kterým bylo doplněno dokazování při soudním jednání nebyl žádným z účastníků řízení žalované předložen. Zákon nestanoví uchazečům povinnost předkládat v licenčním řízení tyto výkazy. Pokud Rada splnění hlediska ekonomické připravenosti v roce 2012 vyhodnocovala podle současného stavu, nejví se jako nedostatek, jestliže v podkladech nebyl založen doklad

vztahující se k rokům 2009 a 2010. Důležitou skutečností pro závěr o splnění tohoto kritéria bylo doložení možnosti financování vysílání vedle vlastních zdrojů i ze zdrojů jiných (bankovních).

Žalobce namítl nesprávnost rozhodnutí dále proto, že podle odůvodnění napadeného rozhodnutí společnost Route Rádio s.r.o. již 4 roky provozuje vysílání, což je v rozporu s obsahem zmiňovaného prohlášení ve výkazu zisku a ztrát za rok 2009.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že společnost Route Radio s.r.o. je provozovatelem rozhlasového vysílání na základě licence udělené v roce 2008 k provozování vysílání programu Rádio Dálnice z jiného vysílače a že nemá v dosavadním podnikání účastníka v oblasti rozhlasového vysílání žádné negativní poznatky a že přibližně čtyřleté provozování vysílání svědčí o ekonomické schopnosti žadatele provozovat vysílání.

Je pravdou, že zde existuje rozdíl mezi výkazem zisku a ztrát za rok 209, podle kterého společnost Route Radio s.r.o. nevyvíjela činnost, a mezi odůvodněním napadeného rozhodnutí, avšak tento rozdíl dle názoru soudu neznamená nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalované nelze vytýkat, že přihlédla ke skutečnostem známým jí z její úřední povinnosti, tedy k tomu, že účastníku byla již jedna licence pro jiný vysílač udělena v roce 2008 a že toto vysílání provozuje. Uvedení doby provozování vysílání odpovídá okamžiku udělení předcházející licence. Proti těmto skutečnostem žalobce nic konkrétního nenamítl. Z uvedených důvodů má soud za to, že byly naplněny podmínky pro to, aby žalovaná považovala u společnosti Route Radio s.r.o. stanovená hlediska pro ekonomickou připravenost za naplněná. Soud v této souvislosti považuje za vhodné poukázat na to, že i v případě žalobce bylo toto kritérium hodnoceno jako splněné s plným počtem bodů.

Podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele. V této oblasti Rada hodnotila základní dílčí kritéria – znalost koncových vlastníků v době podání žádosti o licenci (0 – 1b) a předpoklady pro transparentnost převodů podílů v žadateli a s tím související předpoklady pro stálou zjistitelnost koncových vlastníků do budoucna (0 – 1b).

Úspěšný žadatel je společností se dvěma společníky, jedním je fyzická osoba a druhým právnická osoba, jejímž jediným společníkem je stejná fyzická osoba. Znalost koncových vlastníků tedy žalovaná hodnotila jedním bodem. Jako splněný žalovaná rovněž hodnotila předpoklad pro stálou zjistitelnost koncových vlastníků do budoucna. Vlastnická struktura žadatele je relativně jednoduchá a otevřená. U společníka – právnické osoby lze dohledat koncového vlastníka v obchodním rejstříku. Lze předpokládat, že vlastnické změny budou podléhat souhlasu Rady a nebude je třeba dohledávat v jiných zdrojích. I u tohoto kritéria získal žadatel jeden bod.

U žalobce jako provozovatele programu Rock Zone 105,9 žalovaná k otázce transparentnosti vlastnických vztahů uvedla, že považuje za splněné základní dílčí kritérium, a to znalost koncových vlastníků. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná popsala strukturu vlastnických vztahů tak, jak byla žalobcem v průběhu licenčního řízení doložena. Vlastnická struktura majoritního společníka žalobce byla z předložených podkladů zjistitelná v dostatečné míře. Pokud se jedná o předpoklady pro transparentnost převodů podílů v žadateli a s tím související předpoklady pro stálou zjistitelnost vlastníků do budoucna, zde Rada bod nepřidělila, neboť vlastnická struktura majoritního společníka žalobce je velmi komplikovaná, o čemž svědčí rozsah jejího popisu (62 strany). Tato složitá vlastnická

struktura nepřispívá k otevřenosti žadatele a nedává předpoklady pro obecnou známost a snadnou stálou zjistitelnost koncových vlastníků. V případě žalobce se skutečné vlastnické změny mohou odehrávat mimo rozsah zápisu v obchodním rejstříku. Ohledně dílčího kritéria stability vlastnických vztahů žalovaná uvedla, že toto dílčí kritérium lze považovat za splněné, neboť vlastnická struktura žalobce je dlouhodobě stabilní. Transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti je tedy naplněna pouze částečně, tedy v menší míře než u vítězného žadatele, kde lze vzhledem k jednoduché struktuře vlastnických vztahů snadno dohledat koncového vlastníka a lze předpokládat, že případné vlastnické změny se promítnou v obchodním rejstříku a nebude třeba je dohledávat v jiných zdrojích.

Žalobce k hodnocení tohoto hlediska namítl nesprávnost závěru, že komplikovaná vlastnická struktura jejího většinového společníka nedává do budoucna předpoklady pro obecnou známost a snadnou zjistitelnost koncových vlastníků.

Tuto námitku soud jako důvodnou neshledal. V souvislosti s hodnocením hlediska stanoveného v § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. považuje soud za potřebné poukázat na to, že hodnocení žalované vychází z nesporných skutečností, tedy že vlastnické vztahy u společnosti Route Radio s.r.o. byly v době vydání rozhodnutí takového charakteru, že byly ověřitelné včetně koncových vlastníků z obchodního rejstříku. Naproti tomu u žalobce musely být předloženy rozsáhlé podklady pro posouzení struktury vlastnických vztahů. Hodnocení žalované obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevybočuje z mezí logické úvahy. Potřeba určitého přehledu o vlastnických vztazích u provozovatelů vysílání vyplývá ze zákona č. 231/2001 Sb., když ke změně určitých skutečností zákon předepisuje písemný souhlas Rady (např. § 21 odst. 1 písm. e), odst. 6 zákona č. 231/2001 Sb.). Závěr žalované, že u společnosti Route Rádio s.r.o. i u společníka (společnost Rádio Čas s.r.o.) se jedná o vyhovující transparentnost vlastnických vztahů má oporu v provedeném zjištění. Žalobce žádné konkrétní důvody, proč je hodnocení menší transparentnosti převodu podílů a obtížnosti stálé zjistitelnosti koncových vlastníků nesprávné, neuvedl. Ve srovnání s úspěšným žadatelem se naplnění předpokladů transparentnosti vlastnických vztahů u žalobce jeví jako složitější, neboť vlastnická struktura je složitější a případné změny ve vlastnických vztazích majoritního vlastníka žalobce se nepromítnou v obchodním rejstříku. Pro správný orgán by nebylo jednoduché ověřovat, které subjekty jsou vlastně koncovými vlastníky v případě žalobce.

Pokud se jedná o podíly ve společnosti Route Radio s.r.o. (10 % Radim Pařízek a 90 % Radio ČAS s.r.o. vlastněné Radimem Pařízkem), pro které může být dle žalobce vlastnická struktura úspěšného žadatele obcházením § 105 odst. 2 obchodního zákoníku, k tomu je třeba uvést, že v daném případě uvedené ustanovení § 105 odst. 2 obchodního zákoníku porušeno nebylo a žalovaná nepostupovala nesprávně, jestliže tyto skutečnosti u úspěšného žadatele nehodnotila jako důvody pro nesplnění kritéria podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb.

Podle § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí přínos programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového nebo televizního vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým nebo televizním vysíláním pokryto.

Rada k tomuto hledisku stanovila základní dílčí kritéria – mluvené slovo [podíl mluveného slova na celkovém rozsahu vysílání (0 – 1b), podíl autorsky vysílaných pořadů (0

až 1b), podíl zpravodajství a servisních informací (0 až 1b)], lokalizace programu [zda se jedná o nově vyráběný program (0 – 1b), orientace na region (0 – 1b), orientace na užší lokalitu (0 – 1b)], hudební formát [počet již vysílaných programů s obdobným formátem (0 – 2b), podíl žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již vysílaných programech (0 – 2b)], cílová skupina [rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku (0 – 1b), vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině (0 – 1b)]. Součástí předloženého správního spisu je bodové vyhodnocení skutečností významných pro rozhodování o udělení licence. U vítězného uchazeče žalovaná k hodnocení skutečností stanovených v § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb. uvedla, že vycházela ze zaměření programu na poskytování aktuálních informací motoristům, a to ve více jazykových verzích. Hudební složka je méně významná. Významný přínos žalovaná shledala v tom, že mluvené slovo je úzce zaměřeno na řidiče, a to s ohledem na fakt, že předmětné kmitočty pokrývají frekventované úseky významných pozemních komunikací. Projekt Rádía Dálnice je unikátní pojetím dopravního zpravodajství jako klíčového prvku programové skladby, cizojazyčnými verzemi a kombinací a doplněním o rady, tipy a informační servis pro motoristy a specializovanými pořady zaměřenými na bezpečnost silničního provozu. Takové pojetí a rozsah jsou novinkou a přínosem k rozmanitosti nabídky programů zachytitelných na pokrytých územích.

Při srovnání přínosu žalobce a vítězného žadatele žalovaná považovala toto zákonné kritérium za lépe naplněné v žádosti vítězného uchazeče. U žalobce lze shledat pouze částečný přínos v oblasti hudebního formátu, přínos obsáhlejších informací o pražské dopravě pro tři pokryté lokality mimo Prahu je značně omezený, ve vztahu k lokalitě Chodov by sice přínos dán byl, ale program Rock Zone 105,9 tam již zachytitelný je. Komplexně pojaté pokročilé dopravní zpravodajství vítězného žadatele orientované na všechny pokryté lokality, doplněné servisními informacemi a specializovanými pořady pro motoristy z hlediska přínosu pro rozmanitost stávající nabídky programů převážilo.

Žalobce v žalobě poukázal na rozdíl v podílu mluveného slova mezi ním a vítězným uchazečem s tím, že do uvedených 7 % podílu mluveného slova nelze vítězným žadatelem uváděné pořady vtěsnat. K tomuto poukazu považuje soud za potřebné uvést, že tento 7% podíl je podle programových podmínek podílem minimálním, navíc je stanoven pouze pro dobu od 6 do 18 hodin, mimo tento čas žadatel žádný podíl nestanovil. Otázka, zda společnost Route Radio s.r.o. bude vysílat program ve shodě se základní programovou specifikací a za plnění programových podmínek, by mohla být předmětem jiného řízení, nikoli však řízení o udělení licence.

Pokud se jedná o zpravodajství v cizích jazycích dopravní informace by měly být podle odůvodnění napadeného rozhodnutí poskytovány ve dvou až čtyřech jazykových verzích a podle programových podmínek má úspěšný uchazeč vysílat stručné zpravodajství minimálně ve dvou světových jazycích. Lze přisvědčit žalobci, že v rozhodnutí není určeno, jaké jazyky mají být ve vysílání využívány, avšak tato skutečnost nezpůsobuje dle názoru soudu nepřekoumatelnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalobce uvedl, že zpochybňuje závěr žalované o tom, že na pokrytých územích dosud není vyslán program, kde by hlavním programovým prvkem bylo pokročilé dopravní zpravodajství doplněné o specializovaný servis a pořady pro motoristy. V souvislosti s tímto zpochybněním poukázal na celoplošné vysílání Rádía Impuls. Dopravní zpravodajství se objevuje dle potřeby.

K tomuto názoru žalobce lze uvést, že na rozdíl od Rádía Impuls má Rádio Dálnice v základní programové specifikaci uvedeno, že se jedná o specializované dopravní rádio se specifickým průběžným vícejazyčným dopravním zpravodajstvím a stručným všeobecným zpravodajstvím. Tato specializace dle názoru soudu představuje rozdíl, který odlišuje shora uvedená dvě rádia. U Rádía Dálnice se nemá jednat pouze o dopravní zpravodajství či izolovaný pořad týkající se motorismu, ale celý program má být zaměřen na motorismus včetně bezpečnosti provozu.

Pokud se jedná o hodnocení kritéria „lokalizace programu“, žalobce namítl, že žalovaná u úspěšného žadatele nezkoumala, jakými technickými a programovými prostředky dosáhne požadované lokalizace dopravního zpravodajství. K této otázce žalovaná uvedla v bodovém hodnocení, že lokalizace informací je zajištěna předjednanou spoluprací s úřady. Z obsahu správního spisu vyplývá, že spolu se žádostí společnost Route Radio s.r.o. předložila přípis Policie ČR, Ministerstva dopravy, Ředitelství silnic a dálnic, jednotného systému dopravních informací pro ČR, ze kterých lze dovodit, že úspěšný žadatel měl dojednanou spolupráci s Policií ČR a dalšími institucemi tak, aby mohl potřebné informace získávat.

Podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby. Základní dílčí kritéria byla stanovena takto: vlastní autorské pořady a jejich obsah (0 - 2b), podpora začínajících umělců a její lokalizace na region (0 - 2b), podpora kulturních akcí a její způsob (0 - 2b). Vítězný uchazeč byl hodnocen 2 body za vlastní autorské pořady a jejich obsah a 2 body za podporu začínajících umělců a její lokalizaci na region. Za podporu kulturních akcí a její způsob nezískal žádný bod, neboť nebylo doloženo získávání informací.

Žalobce byl v této oblasti hodnocen jedním bodem v souvislosti s vlastními autorskými pořady.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že u žalobce existuje omezení u mluveného slova, neboť přebírá zpravodajství a dopravní informace. Rada naplnění tohoto kritéria u žalobce shledala menší než u úspěšného žadatele, neboť ten v podstatně větším rozsahu realizuje vlastní původní tvorbu - též v oblasti mluveného slova - na rozdíl od žalobce.

Žalovaná svou úvahu dle názoru soudu odůvodnila dodatečně. Z hlediska hodnocení přínosu pro rozvoj původní tvorby není rozhodné, že určitý typ pořadu je již vysílán. Rozhodující je, zda takový pořad i v dalším období bude vznikat přímo činností provozovatele vysílání, že se nebude jednat o pořady přejímané. Tato podmínka naplněna byla. Proti stanovení podílu autorských pořadů u Route Rádio s.r.o. 50%, žalobce nic nenamítl, a proto se jeví jako oprávněná úvaha žalované, která udělila více bodů společnosti Route Rádio s.r.o., neboť u tohoto provozovatele byl zjištěn uvedený podíl vlastních autorských pořadů. Konkrétní fakta o tom, kterými prvky měly být obohaceny přebírané pořady, žalobce v žalobě neuvedl. Za této situace se tedy jeho tvrzení o vlastní tvorbě jeví jako nepodložené.

Podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice. V tomto případě žalovaná stanovila základní dílčí kritéria jako identifikaci menšiny (0 - 2b) a způsob podpory (0 - 2b).

U vítězného uchazeče žalovaná udělila za identifikaci menšiny 2 body, neboť je jasná podpora cizojazyčným řidičům, kteří jsou v pozici cizojazyčných menšin. Způsob podpory byl hodnocen jedním bodem. U žalobce byla identifikace menšiny ohodnocena jedním bodem s tím, že žadatel doložil spolupráci s občanským sdružením SANANIM o.s., které se zabývá drogovou prevencí a otázkami návratu do společnosti po léčbě závislostí. Jedním bodem byl u žalobce ohodnocen i způsob podpory. V textu odůvodnění žalovaná uvedla, že žalobce jednak obecně deklaruje podporu národnostních a kulturních menšin a dále identifikoval skupinu mládeže ohrožené drogami. Doložil smlouvu se sdružením SANANIM o.s. o spolupráci. I když mládež ohrožená drogami není primárně vnímána jako menšina v obvyklém slova smyslu a způsoby podpory nesměřují k zajištění rozvoje kultury, považovala Rada tuto skutečnost za významnou a dané kritérium za částečně splněné. Žádost vítězného uchazeče převažuje, zejména s ohledem na konkrétní specifikaci menšin.

Je pravdou, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není hodnocení přínosu k zajištění rozvoje kultury menšin uvedeno formou bodů, tato informace však vyplývá z tabulek založených ve správním spise. Tento způsob hodnocení není zákonem předepisován a dle názoru soudu je slovní hodnocení v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela dostačující. Ze znění rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná své závěry vyjádřené mimo jiné bodovým hodnocením vždy odůvodnila. Bodové hodnocení nepředstavuje samostatné hodnocení oddělené od odůvodnění rozhodnutí.

K námitce nepřipustně restriktivního výkladu pojmu „menšina“ žalovanou, neboť dle žalobce lze za menšinu ve smyslu § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. označit i drogově ohroženou mládež, se jeví vhodné uvést, že předmětem hodnocení je přínos k zajištění rozvoje kultury menšin v České republice. Není zcela zřejmé, v čem žalobce považuje kulturu drogově ohrožené mládeže za tak odlišnou, že by její rozvoj vyžadoval samostatný přístup. Na druhou stranu nelze nepřihlídnout k tomu, že i sama žalovaná do určité míry činnosti žalobce v této oblasti pod uvedená kritéria zařadila. V této oblasti napadené rozhodnutí skutečně trpí určitou rozporuplností, ale tento nedostatek nemůže mít vliv na závěr učiněný žalovanou, že nejlepší projekt byl předložen společností. Route Radio s.r.o.

K názoru žalobce o nesprávnosti závěru žalované, že řidiči cizinci tvoří menšinu, soud uvádí, že takto odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze chápat. Soud tuto část textu chápe tak, že cizinci (národnostní menšiny) budou moci jako řidiči poslouchat v cizích jazycích vysílání, které jim poskytne užitečné a praktické informace. Za tohoto stavu se jeví tato námitka žalobce jako nedůvodná.

Pokud žalobce v článku VII. žaloby uvedl obecné žalobní důvody, těmito se soud samostatně nezabýval, neboť na ně v podstatě reagoval při hodnocení již konkrétních námitk uvedených v dalších částech žaloby.

Závěrem soud považuje za potřebné zdůraznit, že při rozhodování o udělení licence Rada vychází z výsledků správního uvážení. Ke správnímu uvážení Rady pro takové rozhodování Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8.2.2012 č. j. 7 As 138/2011 – 251 (www.nssoud.cz) uvedl, že hodnocení naplnění jednotlivých zákonných kritérií (ust. § 17 ZRTV), jakož i v rámci nich stanovených dílčích kritérií, je předmětem správního uvážení Rady, jakožto odborně specializovaného správního orgánu. Tato skutečnost předurčuje rozsah přezkumu jejích rozhodnutí o udělení či neudělení licence. Soud nemůže namísto hodnocení správního orgánu postavit hodnocení vlastní a rozhodnout tak o věci samé, a to i kdyby měl za

to, že by sám rozhodné skutečnosti hodnotil odchylně. Tím by překročil svou pravomoc. Soud může zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí na základě konkrétní žalobní námitky posoudit pouze z hlediska jeho souladu či rozporu se zákonem; správnímu orgánu případně může uložit povinnost rozhodnout o věci znovu, za respektování zákonných ustanovení, avšak nemůže ho zavázat pouze k jinému hodnocení zjištěných skutečností, pokud původní hodnocení nevybočovalo ze zákonných mezí. Soud především hodnotí, zda Rada nevybočila z mezí správního uvážení, tj. zda její volná úvaha neodporuje právním předpisům, spisu, skutkovým zjištěním a zásadám logického myšlení nebo není jinak vadná. Není proto ani oprávněn nahrazovat hodnocení Rady ohledně důležitosti jednotlivých dílčích kritérií, která si pro hodnocení naplnění zákonných kritérií sama v rámci správního uvážení stanovila. V daném případě soud při vyřizování námitek žaloby důvody pro závěr o vybočení z mezí správního uvážení neshledal. Správní uvážení žalované má oporu v obsahu správního spisu, respektuje příslušná ustanovení zákona i základní pravidla logiky. Proto ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalobce ve věci úspěch neměl a náklady řízení žalovaného za zastoupení advokátem soud nepovažuje za důvodně vynaložené, neboť správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, by měl být schopen zajistit zastupování u soudu svými zaměstnanci, kteří se vypracováním rozhodnutí zabývají. Pokud se jedná o zúčastněné osoby, zde soud vycházel z ustanovení § 60 odst. 5 s.ř.s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože žádná povinnost zúčastněným osobám soudem uložena nebyla, nebylo o náhradě vůči nim rozhodováno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo

svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k

podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

jedná neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Variabilní Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. prosince 2012

JUDr. Karla Cháberová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Brabcová